

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia

E zi de sobor ceresc peste grădina începutului cel nou, de nou Ierusalim, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, însemnez prin cuvânt această zi și așez cuvântul în carte, și de aceea rostesc mai întâi: pace!

Pace vouă, fii ai grădinii cuvântului Meu, căci în grădina în care sunteți așezați, se lasă din nori glasul Meu peste grădină, râu de cuvânt, izvorât din cer, care-și are curs în nori ai slavei, măi fiilor, nu în nori de ploaie, tată, ci în nori de ploaie de cuvânt, și curge cuvântul din râul său și udă această grădină, precum norii de ploaie udă cu apă pământul.

Eu sunt Domnul, Cel ce umplu pământul și cerul de glasul cuvântului Meu, dar cine, tată, Mă aude? că nu are nimeni urechi de auzit, nu are lumea credință în lucrarea lui Dumnezeu cea dintre început și sfârșit, cea de șapte veacuri și mai bine, și iată, această profeție de șapte vremi s-a împlinit, și dacă s-a împlinit, s-a sfârșit, și Eu am luat-o de la capăt și așez nesticăciune pe pământ, așez om nou pe pământ, om născut din cuvânt. Nu mai așez om făcut, și așez de data aceasta om născut prin cuvânt. Eu număr din nou de la capăt, încă un pic mai număr, un pic, un pic, și nu mai număr apoi, căci timpul se face sul și nu se mai numește timpul timp.

Măi fiilor, de când a început să se numere timpul? Iată taină vă spun vouă azi, că timpul s-a numărat de om și și-a început numărătoarea după ce omul a fost așezat pe pământ, după ce Eu l-am luat pe om din Eden, după ce omul a luat știință, tată. În Eden era altfel omul, nu era cum este acum, măi fiilor, și e mare taină omul din Eden. De aceea vin mereu și te rog, fiule de azi, să nu mai cauți să știi nimic din cele de pe pământ, din cele de la om, căci omul era altfel în Eden și nu știa ce știe omul de pe pământ. Altfel a fost omul întocmit, nu cum este el acum. Și numai după ce s-a făcut altfel decât era în Eden, numai după aceea a fost să numere omul, și și-a numărat timpul său; ba a numărat și timpul său din Eden, dar după aceea, tată, căci după ce a gustat din cele oprite, omul a știut ce știa Dumnezeu.

Timpul, măi fiilor, s-a numărat începând cu ieșirea omului din rai, și iată, una este legea raiului, și alta este legea omului de pe pământ, și mare taină poartă această piatră pe care sunteți voi așezați prin cuvânt, iar pe piatra voastră este săpată Verginica, trâmbița Mea cea de apoi. Verginica este piatra voastră, și această temelie a scris sfârșit peste timpul omului, măi fiilor. E greu de înțeles așa precum în cer, chiar și de voi e greu de înțeles, pentru că voi încă sunteți pe drum, și pentru că Eu încă îmi continui drumul spre venirea cea văzută. În cer, măi fiilor, nu tot așa se vorbește. Cu cerul e altă lege; e lege de rai cu cei din cer, care și-au recăpătat sufletul și trupul ca în rai. E grea această taină adâncă, dar suntem pe drumul ei, măi fiilor, și îi vom ajunge capătul, și ea se va descoperi, și se va cunoaște bine Scriptura cea de răscumpărare a trupurilor, Scriptura cea de Eden veșnic și nezdruncinat, căci Edenul așteaptă pe cei de pe urmă, care au cheia de la Dumnezeu. Amin.

Verginica este cu Mine, este întru Mine, și Eu întru ea sunt, și suntem veniți cu mare bucurie, cu mare slavă cerească și cu mare așezare de slavă, căci ea este trâmbița Mea, precum pe pământ a fost, precum în trup a fost. Dar iată ce trâmbițează ea, căci pământul și trupul se fac noi, și se împlinesc Scriptura aceasta.

Verginico, intră, tată, în carte, că de mult n-ai intrat. Cartea Noastră e poarta Noastră spre cei din trup, și ei mănâncă din carte și se fac nesticăcioși; se fac, pentru că mănâncă din cer, Verginico. O, intră, tată, în carte și dă-le să mănânce și să-și desăvârșească ochii și cuvântul proorocesc, care este așteptat de cer. Pace ție, Verginica Mea! Cuvântul tău sunt Eu, iar tu ești cuvântul Meu. Amin.

– Pace ție, grădinița mea de fii, grădinița mea de copii! Mă uit peste statura fiilor mei, și vin cum vine o pasăre cu boabe în cioc și le dă la pui boabe.

O, mări fiilor, mare este pentru cer taina acestei grădini, și mare să fie și pentru voi, și mari să fiți și voi, după cum taina în care stați e mare.

Suflă Duhul Sfânt peste grădină. Iată, mă așez în carte. Îl las mereu pe Domnul, mări copii, că poporul meu e slab în credință și nu înțelege bine ce a fost și cum a fost Domnul întru mine. E plătând poporul în credință și abia crede în cuvântul rostit de Domnul. De aceea fac eu așa, de aceea nu-mi mai grăbesc graiul spre carte, dar de popor nu mă despart, și îl slujesc mereu, și îi aduc mereu cerul, și îl îngrădesc de peste tot cu pază, căci locul meu este poporul meu, și vreau să fac din el cer pentru Domnul și pentru mine și pentru cer.

O, e mare fericire în cer când Domnul grăiește peste poporul acesta! Domnul grăiește cu omul, și cerul își face urechi de auzit cu ajutorul trupului lui Israel, și să știți, mări copii, că e dornic cerul să vă ajute, e dornic să vă audă cerându-i voi ajutor. Sunt dornici sfinții să coboare la voi și să lucreze plată pentru voi și credință prin voi. Mi-e dor, fiilor, să lucrez prin voi, și ce mare bucurie e pe duhul meu când aud copiii că mă strigă spre ei, că mă cheamă să lucrez pentru ei, că mă trimit să lucrez pentru ei și că îmi dau de lucru pentru binele ceresc al lor!

E mare taina lui Dumnezeu care a fost lucrată prin mine, căci eu îl acopream pe Domnul cu trupul meu, ca să poată sta înaintea lui Israel cel de azi, că omul, fiilor, nu poate vedea pe Dumnezeu și să rămână omul viu, dar fiul cel credincios din lucrarea aceasta, a priceput bine și a crezut bine taina lui Dumnezeu în trupul meu, și iată taină, că Domnul a fost în mijlocul acestui popor și mulți nu l-au cunoscut nici măcar prin credință. Cu Moise vorbea Domnul din nori și din rug și din văzduh și din cele nevăzute, și Moise credea fără să vadă fața Domnului, și fața Domnului era aceea a împlinirii cuvântului Său, rostit către Moise.

Dar fața Domnului de azi, ce este, mări copii? O, și veți vedea tot mai deslușit de acum fața Domnului în împlinirea cuvântului Său. Aceasta este fața lui Dumnezeu: împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, iar împlinirea cea tainică a cuvântului Său este fața cea nevăzută a Domnului. Această împlinire tainică a celor nevăzute e lucrare mare, mări fiilor. Cele nevăzute lucrare de Domnul prin acest popor și înfăptuite prin cuvântul Său, rostit peste acest popor martor, aceste împliniri nevăzute sunt multe de tot, multe și mari și minunate, și vă așteaptă, mări fiilor credincioși. Taina celor nevăzute e o taină frumoasă, și de aceea Se luptă Domnul să vindece ochii acestui popor ca să vadă cu ei cele ce ochiul omenesc nu a văzut și la mintea omului nu s-au suit.

O, mări fiilor, eu am cu mine pe sora Leana, și se bucură cu mine, și eu mă bucur cu ea, și ne bucurăm cu toții, fiilor. Ea a umblat mult lângă mine pe vremea trupului cel văzut al nostru, și tot mult umblăm și acum, căci mulți din poporul acesta o cheamă în rugăciunea lor, și ea se grăbește să le îplinească lipsurile de putere, căci ea are putere ca în cer, și are trecere ușoară și pătrunde ușor pe unde nu poate omul pătrunde. Așa este cel ce este cu cerul. Ea a avut mare smerenie în trup, și tot așa lucrează și în cer, față de toți sfinții. Cel ceresc care a venit din această lucrare, are trecere mare, mări fiilor. Rugați-vă la cei din cer care sunt din această lucrare. Mări copii, să nu mai suferiți. Vă încurcă suferința. Eu voiesc să nu fie suferință în poporul meu, să nu mai fie nici în trup, nici în duh. Dar suferința cea în duh lăcrimează cerul. Suferința cea în trup vă lăcrimează pe voi, iar suferința cea în duh lăcrimează cerul și puterea cerului. O mulțime de lucruri v-aș spune eu acum de prin poporul nostru, dar vreau să fiți cu bucurie, că azi e zi de praznic sfânt, și eu serbez la voi. Nu vreau să mă plâng la voi. Vreau să serbez ziua mea de înălțare când eu m-am unit cu cerul pentru mijlocire la Dumnezeu, pentru ca să port spre cer pe poporul meu.

Iată, timpul cel de până acum s-a depănat și și-a sfârșit depănarea, căci voi, mări fiilor, sunteți numiți în cer începătură nouă, după cum a fost făgăduința în Scripturi despre Paștele cel nou pe care Domnul îl așează în împărăția Sa, fiindcă aici este împărăție cerească. Împărăție

cerească înseamnă acolo unde toți mănâncă Paștele Domnului. Tinerețe fără de bătrânețe și viață fără de moarte este acolo unde în fiecare zi se mănâncă Paștele Domnului întru sfințenie. E îngrozitoare pentru duhul rău această taină de viață fără de moarte, căci viața fără de moarte este Domnul Iisus Hristos fără de oprire în om. Și fiți atenți, copiii mei, ca să arătați bine înviați prin acest veșnic Paști al sărbătorii Mielului lui Dumnezeu, căci voi prin Sângele Mielului lui Dumnezeu ați biruit. Voi nu trebuie să fiți pământești, că mare este taina care vă cuprinde pe voi. Voi sunteți semnul lui Dumnezeu între vremi, și duceți acest semn până la toate marginile, căci judecata Domnului se scrie de Dumnezeu până la margini. Amin.

Se binecuvintează masa mea de praznic cu voi, și cele ce veți gusta din masa mea, și să vă fie fruct de sănătate de duh și de trup și de pace, măi fiilor.

Se binecuvintează credința și viața și împlinirea cea cu Domnul, pentru surioara mea, ca să aibă putere cu Domnul surioara mea. Iată, trag în jurul ei hotar și însemnez hotarul și curăț mereu cele ale ei și îi dau de la Domnul îngeri îngrijitori și ștergar ceresc, ca să fie mereu ștearsă de necurăția din jur, și îi dau putere să vă asculte. Să vă asculte și să vă iubească și să vă vestească la poporul meu cel credincios și la cel necredincios; și îi dau duh și cuvânt bun și drept; și îi dau duh de ascultare și de atenție, iar voi să-i vestiți aceste daruri pe care eu azi i le dăruiesc, și o rog să facă mai des rost de rugăciuni de dezlegare și de împăcare și de curățire, ca să aibă ea putere din puterea cea bună, și să vă asculte pe voi, copii ai cuvântului lui Dumnezeu. Cine iese din cuvântul vostru, iese din cuvântul lui Dumnezeu, dar poporul acesta nu pricepe această înfricoșată taină în care voi stați.

Se binecuvintează păstorii, măi copii, și să se îmbrace cu putere și să înțeleagă bine cum vine această îmbrăcăminte și din ce este alcătuită această armătură. Peste ei să nu-și facă loc descurajarea, dar să nu-și lucreze descurajare, și, din contra, să-și curețe din jurul lor tot ce pot curăți cu mâinile lor, iar pe cealaltă să le lase în grija Domnului. Eu le dau dar de sănătate, că mult este de folos acum darul acesta. Eu le dau darul răbdării și al buneii prevederi, dar le-am dat daruri mari, le-am dat fii lucrători, le-am dat toiaș făgădui încă de mult, dar eu nu știu cât au înțeles ei atunci.

Iar vouă, fiilor din grădiniță, care luați și vestiți împărăția cerurilor, vă dau puterea împlinirii peste voi; vă umplu gurițele cu izvor de râuri de ape vii, cu izvor de minuni lucrate prin cuvânt, și cu duh de îndrăzneală peste vremea care își vede, de-acum, hotarul. Voi, și piatra pe care stați, purtați semnele Alfa și Omega, dar să fiți desăvârșiți întru această credință.

Pe cei doi vestiitori îi îmbrac în armătură cerească și le lipesc aripioare ca să poată zbura pe deasupra râului pământului. Eu binecuvintez locul unde-și așează masa de vestire a Noului Ierusalim și a întoarcerii omului spre cele nesticăcioase. Eu binecuvintez intrările și ieșirile lor și cuvintele lor, și voi face din cuvintele lor săbii de Duh Sfânt, săbii de foc și pară de foc, ca să învieze sufletul omului cel pământesc.

Se binecuvintează cele ieșite din carte înaintea oamenilor. Să ia oamenii și să mănânce cuvântul lui Dumnezeu; să mănânce și să-L simtă pe Dumnezeu.

Se binecuvintează paza cerească, cea care este în jurul lui Israel și cea care este în jurul grădiniței mele de copii. Sfinții arhangheli Mihail și Gavriil sunt în fața ocrotitorilor cerești.

Și iată, binecuvintez cu binecuvântare cerească pe cei mai mititei, pe cei mai moi, pe copiii cei tinere care urmează această lucrare, pe cei ce cântă în mijlocul lui Israel, pe cei ce strigă la mine. O, eu îi iubesc și îi cercetez și lucrez în gândul și în mintea lor și le fac curat în inimă, dar lucrez prin voi, copii lucrători. Eu stau în voi la lucru, și voi să vă adunați spre lucru duhovnicesc, că mare bucurie e pe cer și pe mine când are cerul la cine veni, când are unde să-și plece capul ca să asculte cântarea celor răscumpărați.

Binecuvintez pe cei ce sunt învățați de cer, și pe cei ce învață din cer; pe cei ce se lasă învățați, și pe cei ce învață în numele meu, căci eu sunt învățătoare în poporul meu, și lucrez prin fii.

Iată, ziua cea lungă de prăznuire o pecetluiesc cu cuvântul meu cel ceresc. Pace ție, Israele iubit, care mă iubești! Iubește-mă, că eu mult te iubesc.

Pace ție, grădinița mea de copii! Luați din grădiniță și dați această hrană și celorlalți din Israel, căci grădinița e la mijloc, măi filor. Pace vouă, întru sărbătoare binecuvântată! Eu mă odihnesc întru ale mele și mă întăresc întru cele ale mele, întru ai mei. Amin, amin, amin.

01/14-12-1994